

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscripte nu se
retrimet.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schubert, Rudolf Mosse, A. Oppelka
Nachfolger; Anton Oppelk, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.

Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învali.

Reclame pe pagina a 8-a o
seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în fă-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dăsul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 68.

Brașov, Vineri, 25 Martie (6 Aprilie)

1894.

Din cauza sîntel sîrbătorii de mîne, dia-
rul nu va apăre pînă Sîmbătă sîra.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Aprilie 1894 st. v.

se deschide nou abonament,
la care invităm pe toți amicii și
sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șase luni 20 „
pe trei luni 10 „

Abonamente la numerele cu data
de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
pe șase luni 4 „

Abonarea se pôte face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Efectele manifestației din Peșta.

Brașov, 24 Martie v.

Diarele din Graz și din Laibach
vestesc, că Majestatea Sa monar-
chul nostru, în călătoria sa spre
Abbazia, s'a exprimat față cu șeful
guvernului provincial din Carniola
în modul cel mai desaprobat
asupra cultului lui Kossuth, ce gra-
seză aji în Ungaria.

Acosta veste nu va surprinde
pe nimeni. Ori și cine, care cunoște
împrejurările, va afla tîrte firică
acea enunțaiune prea înaltă, ba
mai mult, va trebui să admită, că

Majestatea Sa, chiar de nu ar fi
pronunțat acele cuvinte, nu pôte
cugeta altfel despre cultul lui Kos-
suth.

Dimensiunile, ce le-a luat acest
cult, din incidentul morții și a
înmormentării revoluționarului un-
gure, sînt prea mari, decăt că să
fiă trecută cu vederea importanța
reală politică, ce-o au pentru rapor-
turile dintre Maghiari și corónă.

Inzadar își dau silința diarele
oficiose unguresci de-a presenta de-
monstrațiunile esagerate pentru Kos-
suth în lumina nevinovată a mani-
festării pietății datorite unuia din
regeeratorii națiunei maghiare, căci
le desminte spiritul, în care s'au
făcut aceste demonstrațiuni și ten-
dința politică, ce s'a dat față
apropie în toate discursurile ținute cu
acosta ocaziune.

N'a fost preamărit Kossuth
numai ca un mare reformator, ca
un apostol al redesteptării na-
ționale, ci au fost preamărite și
principiile lui politice și au fost
puse în vederea tuturor Maghiarilor,
ca să fi păstrate ca o scumpă
moștenire și urmate de ei pentru
realizarea idealului lor național:
independența Ungariei.

O împrejurare cu deosebire a
dat și mai mare aplomb acestor
manifestări pentru principiile poli-
tice ale lui Kossuth. Ființa de față
a celor doi fii ai săi, cari au adus
cadavrul tatălui lor în țară, și
omagiile, ce li s'au făcut lor din
partea sutelor de deputațiuni sosite
din toate părțile în capitala ungară,
pentru a asista la înmormentare.

Fii răposatului ex-dictator,
Francisc și Ludovic Kossuth, au
jucat cu acosta ocaziune un rol
asemenea unor membri ai unei fa-
milie domnitoare și nu mult a lip-
sit, ca să apară, că nesfîrșitele ova-
țiuni, ce li-se aduceau chiar și din
partea organelor administrative din

țară, erau aduse dinastiei lui Kos-
suth.

Ce e însă mai semnificativ, în
răspunsurile, ce le-au dat fii lui
Kossuth, er mai ales fiul lui cel
mai mare Francisc, se accentuează
constant și în modul cel mai ho-
tărît și franc, niuințele pentru
independență, și sînt declarate ca
niuințe ale „națiunei”, ce ea le-a
confirmat prin manifestațiunea de
iubire fără sémén, cu care a încun-
giurat costiugul tatălui lor.

Francisc Kossuth a arătat cu
cuvinte scurte, dér elocente, față cu
fiă-care din nenumeratele deputațiuni,
că convingerea, ce a câștigat din
acea manifestațiune este, că aspi-
rațiunile îndreptățite ale Ungariei
sînt adencu săpate în inimile tu-
tutor, fără deosebire de partidă, și
că în aceste inimi trăiesce dorința
după independență.

Cătră deputația comitatului Pesta,
condusă de viceșpanul, a disu Fran-
cisc Kossuth, că s'a convins, că
„idea tatălui său trăiesce în inima
fiă-cărui Maghiar, și numai în pri-
vința aceea se deosebesc părerile,
când se va ajunge acosta țintă.”

Și tînd au fost rugați de cătră
președintele partidei independente și
dela 1848 ca să rămână în Ungaria
și să lupte în unire cu partida pen-
tru libertatea și independența Un-
gariei, fii lui Kossuth au răspuns,
că ei au suferit prin esiliu pentru
patriă, acuma însă sînt gata a și
lucra pentru ea și au mai adaus,
că „vor rămâne fideli spiritului și
principiilor tatălui lor și se vor
lupta pentru libertatea și indepen-
dența Ungariei.”

Cătră deputația din comitatul
Uniădorei Francisc Kossuth reamint
vitejia honvedilor în bătălia dela
Piski. Apoi adause: „mă mai légă
încă o reminiscență de comitatul
d-vostre, acolo este castelul lui Hu-
niade, guvernorul de odinioră al

Ungariei, care în calitatea acosta a
fost predecesorul tatălui meu.”

Deputațiunei din Baia-mare, cîr-
cul electoral al ministrului-pre-
ședinte Wekerle, i-a răspuns Fran-
cisc Kossuth: „Nu știu cum sînt
actualul ministru-președinte, dér
cred că și el ca Maghiar sînt
dure în inima lui, deși n'a putut
manifesta.”

Cătră o altă deputațiune dișe
fiul „guvernorului”. „Dacă n'ar dori
totalitatea națiunei, ca patria să fiă
liberă și independentă, țera nu ar fi
fost reprezentată la înmormentare,
prin asistența atât de mulți fără
deosebire de partidă și religione.”

Förte caracteristică este și vi-
sita, ce au făcut fii lui Kossuth
cluburilor diferitelor partide ma-
ghiare, unde au fost primiți de
toți corifeii lor cu însuflețire. La
clubul partidei guvernamentale se
afiau și toți miniștri. Aici Francisc
Kossuth a scris, în albumul, ce i
s'a prezentat, ca să se înscrie nu-
mele, semnificativele cuvinte: „Spre
aducere aminte de diua, în care toți
Ungurii au fost uniți într'o sim-
țire.”

Fi-vor uniți Ungurii în cugete
și simțiri, dér când ei printr'o mani-
festațiune atât de grandioasă pun
în primul plan aspirațiunile lor
de independență și când își pro-
mit sîrbătorește, că vor lupta pen-
tru realizarea lor, avînd acum pe
fii lui Kossuth în frunte, și când
aceștia primesc a fi intruparea viuă
a spiritului și principiilor tatălui
lor, va recunoște ori și cine, că
acostu cult al lui Kossuth nu pôte
întîmpina aprobarea capului statului
și a casei domnitoare.

Acum se pot convinge toți cei
din Viena, căi au conlucrat în
aceste decenii din urmă la marile
schimbări politice din monarchia
noastră, ce mare erore a fost Je a
sacrifică interesele de esistență na-
țională ale popórelor nemaghiare,

FOLETONULU „GAZ. TRANS.”

Kossuth și Românii.

(Fine.)

În anul 1875, Maurizio Quadrio, unul
din delegații comitetului democratic ita-
lian și secretarul comitetului Central
european, m'î povesti acosta istorie într'o
sîra de erno, în casa sa la Roma, și mă
rugă, ca întîlnind pe Dimitrie Brătianu,
să-i comunic salutarile sale prietinesci
și să-i descoperă cauza acelui sgomot.

N'am întîlnit pe Dimitrie Brătianu,
decăt o singură dată pe când se afa ca
representant al țerei la Constantinopole.
Întîlnirea nu durînd decăt cinci mi-
nute și fiind destinată intereselor de
serviciu, nu i-am putut spune nimic. Când
m'am dus a doua zi să-l ved, l'am gă-
sit plecat la post. D'atunci n'am avut
ocazi să-l mai ved, și cred, că a mu-
rit fără să fi aflat cauza acelui sgomot,
credînd pe Kossuth de înfocată apărător
al naționalităților.

Întrebînd pe Quadrio, ce idee și-a
făcut despre patriotul maghiar, în urma
purtării lui față cu Românii, îmi răspunse
suspînînd: Cu mult înainte de acosta
împrejurare, eram convins, copilul meu,
și eu și Mazzini, că Kossuth e un om
fără caracter; elu afectă entusiasmul pen-
tru principiul naționalității — dér pôte fi
bun gîde pentru naționalități.

Vîdîndu-mă, că am rămas încreme-
nit de aceste informații, cari îmi zdrobiră
credința ce avusesem, că patriotul ma-
ghiar nu era inferior sub nici un rap-
port lui Mazzini, lui Quadrio și altor
mari caractere, de cari era bogată gene-
rațiunea trecută, Quadrio mă rugă să aș-
tept, căntă, gîsi și îmi dete să citesc
următoarea notă din Mazzini:

„Cu mult înainte de a se începe ac-
țiunea la Milano, și pe când Ludovic
Kossuth se prepara pentru un voiaj în
Statele-unite, ce se putea prelungi într'un
mod nehotărît, m'am învoit cu dînsul
a-mi lăsa o proclamațiune scrisă de că-
tră dînsul pentru soldații ungar din Ita-
lia, spre a-i îndemna să urmărescă ori ce
mișcare națională s'ar face la noi, și ca eu

să-i dau în același scop o proclamațiune
din parte-mi cătră Italianii, cari ar fi în
miliție în timpul unei mișcări în Ungaria.
Și așa am și făcut. Puteam prin urmare,
în circumstanțe decisive și neprevîdute, să
ne găsim departe și să rămînem arbitri
și unul și altul, ca să uzăm de procla-
mația și să-i punem data după găsirea
noastră cu cale. Eu m'am folosit de drep-
tul, ce mi-s'a dat și am stabilit, ca la
începutul mișcării, să se afișeze procla-
mația lui Kossuth de-odată cu a mea.
Prima veste a revoluțiunii, ce isbuçise,
ajunse la Londra fără alte amînunțe și
Kossuth, care se întorse din voiaj, se en-
tusiasă într'atata, încăt se duse la ami-
cul meu James Stansfeld, ceru ajutor
bănesc, ca să vie să me vadă, și-l au.
Dér când sosi scirea a doua zi, că revolu-
țiunea a fost înăbușită, Kossuth, cu mult
mai iubitor de propria-i faimă, decăt de
adevăr și de prietenia ce era între noi,
se grăbi de a declara prin diarele englese,
că proclamațiunea cătră Unguri era o sim-
plă și curată invențiune a mea. Incunosc-
întat despre acosta, de cătră amicii mei,
am trimis la Daily News două rînduri,

prin care spuneam numai atata: „că origi-
nalul proclamațiunei a rămas în mîinile
mele și se pôte vedea de ori cine, care ar
voi să se încredințeze”. Și acosta a ajuns
pentru Englesi; dér presa guvernamentală
italiană, continuă multă vreme a învo-
ca numele lui Kossuth, pentru a mă numi fal-
sificator.

„Când m'am dus la Londra n'am
întrebat de Kossuth, dér elu a venit să
mă vadă. Mă îmbrățișă cu fața omului a-
dencu mișcat, dér de proclamația nief o
suflare măcar. Legămîntul încheiat în-
tre mine și dînsul, putînd să folosescă
cauzei noastre, am dat din umeri și am
tăcut.”)

După ce sîrșii cetirea acestei note,
Quadrio îmi dișe cu tristeț: „Și decăt ar fi
fost numai atăt, tot ar fi fost de ajuns,
ca să-i dișă cineva un om de nimica,
căci trebuie să șoi, copilul meu, adăugă
Quadrio, că geniurile cele mai înalte, sînt
vătămătoare, er nu folosite omeniei, când

* Scritt editi di Giuseppe Mazzini. Vol.
VIII. Politica vol. VI. Milano. Robecchi Levino,
editore 1871. Nota de la pagina 229—230.

pentru a dobândi c'unu singur elementu unu pactu s'nbredu, a căruia nimicire se fă, cum dize Franciscu Kossuth, pentru elu numai o cestiune de timpu.

CRONICA POLITICĂ

— 24 Martie

Din Graz se telegrafiază următoarele: După sciri sosite din *Leibach*, Majestatea Sa monarchul, în călătoria sa la Abbazia, a primitu pe br. *Hain*, locțiitorul provinciei Crajna. Monarchul s'a pronunțat înaintea lui *Hain* în modu foarte aspru despre cultul lui Kossuth, care în Ungaria a trecut totu marginele. Diarul „Slovensky Narodni“, va aduce într'unu număr proximu, amănunte despre chipul cum monarchul a înferat cultul esagerat al lui Kossuth, și se crede, că destăinuirile numitei foi voru provoca mare resensu și furtună de indignare între Maghiari.

Națiunea polonă a serbatu Sâmbăta desvălirea monumentului lui *Tadeus Kosciusko*. Și noi *Boemii*, dize „Politik“, luăm parte din tota inima, la cele ce atingu pe *Poloni*. Nu ne lăgă numai legături de sânge cu națiunea polonă, înfrățită cu noi, ei și tradițiunea istorică comună, plină de gloriă, precum și misiunea, de a lupta împreună cu ea în contra germanizațiunei și centralizațiunei. Constelațiunea politică a adusu cu sine, ca *Boemii* și *Polonii* să fiă tactice despărțit de olaltă, după ce mai multu ca unu deceniu au fostu aliați în parlamentu. Cu această ocaziune însă dăm espresione dorinței și speranței noastre, că erași ne vomu alia, deorece și după natură aparținemu unulu altuia. Acesta se o fină frații noștri *Poloni* totdeuna în memoriă.

Scirea cercurilor politice din Belgradu, că guvernul Simici s'ar simți tare în pozițiunea sa, scire despre care amu amintitu și noi în „Cronica“ de ieri — este unu neadevăr s'fruntat. O telegramă cu data de 3 Aprilie, din Belgradu, comunică următoarele: *Cabinetul Simici* și-a datu dimisiunea. Noulu cabinetu este astfelu compus: d-nii *Nicolaevici*, președinția și interne; *Lozanic*, trece dela comerț la afacerile străine; *Giorgievici* trece dela justiție la instrucțiunea publică; *Wukosin Petrovici*, finanțele; *Laza Ivanovici*, șefu de secțiune la ministeriul comerțului, e numitu ministru alu comerțului; *Jeffrem Andonovici*, consilieru la Curtea de casatie, e numitu ministru alu justiției. D-nii *Zdravkovic*, lucrări publice și *Milovan Pavlovici* rășboiu, își păstrăză portofoliile. Crisa a isbucnit în urma demisiunei lui *Miatovic*, ministru alu finanelor, pentru motive personale. Simici și ceilalți miniștri eșiți, sunt puși de o cam dată în disponibilitate. Noii miniștri au intrat chiar adu în funcțiă.

Crisa s'a sfârșitu de acord cu tôte persoanele competente. Faptul, că noulu guvern s'a formatu atât de curându, a produsu o impresie foarte favorabilă.

De curându numai promisesse *Gladstone* alegătorilor sei din *Midlothian*, că va ține mandatulu său de deputat, cu tôte că din cauza stării sale sanitare este împedat de a-și implini datorința, așa cum ar trebui. Acum însă „*Pall Mall Gazette*“, care este corect informatu despre afacerile private ale fostului prim-ministru, aduce scirea, că *Gladstone* se va retrage cu totul în viața privată. Se dize, că elu ar fi recomandat alegătorilor sei din *Midlothian*, ca candidat, pe fiulu său *Herbert*, însă este foarte mare întrebare, că ore procuratu-le-a elu cu această o deosebită plăcere.

În presa italiană, mai cu sémă în cea radicală, de câtu timp se publică cu mare stăruință sciri, că între Italia și Francia este pe cale o apropiere economică. Ba s'a anunțat chiar, că negocierile pentru încheierea unei convenții comerciale între Italia și Francia s'au deschis. Tôte aceste sciri însă după acum se anunț din Roma, sunt imposibile. Ce'i drept, Italia s'a arătat totdeuna dispusă, ca să ajungă la o învoială economică cu Francia. Acesta dispozițiune Italia o are și astăzi. Din partea Franciei însă nu s'a făcutu nici unu pasu de apropiere și nici nu se pôte spera unu asemenea pasu, câtu timp partidul protecționist va avé în Camera francesă vot hotărâtor, pe care îl are acuma. Prin urmare deocamdată nu este nici o urmă de apropiere.

Istoria parlamentară a Danemarcei va înregistra pe viitoru ziua de 30 Martie, ca unu datu remarcabilu. Lupta politică, care de multu ani dură între *Folkething* și guvern, în fine s'a sfârșitu prin o legătură încheiată între ambele părți, la ziua amintită. Dela anul 1885 încôce, întâia dată acuma au aprobatu *Folkethingul* și *Landsthingul* legea financiară a guvernului, în care sunt cuprinse și hotărârile financiare, pe care guvernul în anii trecuți le a adusu fără de consimțământul partidelor politice parlamentare.

Acte de lașitate.

Dela Oradea-mare primim următoarea informațiune:

Vădu, că n'ați luat notă până acuma despre aceea, că pe reședința episcopescă gr. cat. din Oradea-mare a fostu arborat stindardu de doliu pentru Kossuth. Ați așteptat, negreșitu, să primiți mai înteu informațiuni din parte-mi. Etă ce vă potu spune:

Nu numai pe reședința episcopescă, ci și pe Seminarul gr. cat., de sub direcți

canonicului Laurantu, au fostu arborate stendarduri negri, pe acelu Seminaru, care portă inscripțiunea: „Leopold II. tinerimei gr. cat. române“!! Vă trebeu unu tablou mai ciudat? D-lu Laurantu, marele catolicu, jălindu pe Kossuth, apărătorul celu mai înfocat al reformelor bisericesci-politice, contra cărora s'a ridicat totă biserica catolică, și dușmanul declarat al dinastiei catolice, din care a făcutu parte și fondatorul Seminarului! De Laurantu, preotul român, nici că mai vorbesc. Dér cine ar puté pătrunde în misterul cugetărilor și sentimentelor acestei ființe cameleonice?

Despre aceea, cum a ajunsu stegulu negru pe reședința episcopescă, vă potu comunica numai atăta, că pe timpul, când a sosit vestea despre mórtea lui Kossuth, Episcopul se afla în Slatina, unde este și adu, ér capitulu, ținendu ședința sub presiunea caonicului-vicar P. Vela, a hotărît unanimu să se arboreze pe reședința episcopescă stegulu negru. Acesta însă nu s'a făcutu, până ce d-lu Vela nu s'a sfătuit mai înteu asupra lucrului cu „polgarmester“-ulu (primarul) și cu șpanulu. Pentru ce, ei voru fi sciindu numai.

Totă suflarea românească de pe la noi a primitu vestea cu o indignare, ce nu se pôte descrie.

Când cu detragerea ajutorului de 10,000 fl. din fondul religionar, li-s'au fostu detras și canonicilor adausul de 300 fl. la salar, ce-lu primea fă-care din timpul după introducerea limbei maghiare în gimnasiulu din Beiuș. Dora nu voru voi să recăstige adutul pe căi de aceste, că jălesc pe Kossuth!

Păci se vorbește, că Episcopul ar fi cerut prin epistolă să se retragă flamura negră, dér *senatul kossuthist* s'a opus!!!

Minunatu esemplu de subordinațiune!

Aceste acte de lașitate și de destrăbălare nu mai au lipsă de comentariu, ele se condamnă prin sine însăși. Põem, numai să-i plângem pe aceia, cari le-au săvârșit, dér nu cum au făcutu ei cu Kossuth, în modu meșugit și fățarnic, ci sincer și adevărat!

SCRILE DILEI.

— 24 Martie.

Academia română. Mâne, Vineri, comisiunile Academiei române se voru pronunța asupra premiilor, ce se voru acorda în sesiunea acesta celor mai bune opere din cele prezentate la concursu.

— 0 —

Congresul medicilor în Roma. Becelli a datu la 1 Aprilie unu prându la 40 membri ai congresului, aleși dintre cei mai iluștri medici italieni și străini. S'au ridi-

catu mai multe toaste. Momentulu celu mai interesant a fostu atunci, când doctorul Cardanelli observă, că d-lu Bacelli era aședat între d-nii Bouchard și Liebermeister, și constată, că divisiunile politice disparu înaintea științei. Cu această ocaziune d-lu Bouchard a ținutu unu discursu patriotic, la finele căruia a strinsu mâinile colegului său german în mijlocul aplauselor tuturor oșpetilor. Congresulu n'a lucratu adu. 3000 de membri s'au dusu la Tivoli și la Frascati cu trenul Crucei-Roșii. Săra a fostu unu mare banchetu, la care a asistat totu reprezentanții guvernelor străine, veniți la congresu. D-lu Crispi au pronunțat unu toastu călduros aplaudat, a bėutu pentru solidaritatea, libertatea și egalitatea omenilor și pentru triumful păcii, din care Europa va profita. D-nii Bacelli, Virchow, Stockois, etc. au ridicat toaste. S'a bėutu în sănătatea Regelui, Reginei și prințului moștenitor (aplaude.) La eșire totu membrii au aclamatu pe d-lu Crispi.

— 0 —

D-lu Axente Severu, prefectulu legiunilor române din 1848, soțulu de arme alu lui Avramu Iancu, a sosit în capitală, dize „Tara“ din Bucuresci. D-sa e greu bolnavu la unu frate alu său.

— 0 —

Lăutarii români în străinătate. A sosit în Bucuresci din Nizza tarafulu lăutarilor români, care a fostu timp de mai multe luni admirați străinilor de acolo. Mitache Mihăiță, șefulu bandei, a primitu ca recompensă din partea comitetului serbarilor din Nizza, o medaliă de aur cu inscripțiunea: „Hommage de reconnaissance offert a Mitache Mihăiță, lăutaru.“ La 1 Maiu st. v., va pleca la Petersburgu unu altu tarafu de lăutari, sub conducerea d-lui Pădureanu.

— 0 —

Sănătatea lui Bismark. Prințulu de Bismark, care a suferit totă ierna, în urma gravei bôle de care a fostu atinsu la Kissingen, și-a recăpătat tôte forțele. Bea vin și fumăză câtu îi place; numai berea îi este interzisă. Umorul i-a revenit și petrece mai multe ore convorbind cu musafirii, cari sunt autorizați a se presenta la Friedrichsruh. Prințulu a reinceput să se plimbe pe jos în pădure.

— 0 —

Unu rege politicu. Geografulu Otto Ehlers, în călătoriile sale dela Siam la Tonkin, vizită și pe principele Loostatelor. Acesta îl primi în bucătăria, deorece principele își are tronul aședat acolo, pentru ca, în timpul audiențelor, să pôtă totu de-odată supraveghia și prepararea bucatelor. Ce borșu o mai fi făcendu și prințulu acela?

— 0 —

Pentru orașeni, funcționari, etc. cari au ocupațiuni sedentare suntu prafurile Seidlitz ale lui Moll celu mai bunu remediu prin efectulu lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se pôte căpăta zilnic prin poște de cătră farmacistulu A. Moll liferantulu curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provinciă să se cëră preparatul lui Moll provădu cu marcă și subscriere.

Procesu pentru aderențe.

Clușiu, 3 Aprilie 1894.

(Raportu specialu alu „Gaz. Trans.“)

Când ești tēritu înaintea barei judecătorești, pentru-că ți-ai exprimat sentimentulu de compătimire și, așa dicensu, te alături, te faci părtașu durerii și suferinței altui confrate, care deși nevinovat, este judecatu la grea osendă, — atunci vai de lume și de țēră.

„Pecatul“ acesta l'a comis și d-lu *Simon Bratu*, comerciantu în Mihalțiu: adecă a trimis și d-sa domnilor condamnați pentru *Replică* o adresă de aderență, ce o trimise redacțiunei „Tribunei“, care o și publică în nr. din 21 Septemvre (3 Oct.) a. tr., când încă d-lu Andreiu Balteșiu era redactoru responsabilu.

Pe astăzi au fostu citați la pertractare finală. Ambii acușati au fostu de față, avendu ca apărător pe d-lu Dr. *G. Ilea*. Pertractarea, ca de regulă, s'a începutu tārdu, numai după 10 ore, căci jurații nu-

sunt desbrăcate de caracteru. Dér eu sciu lucruri și mai grave, ca cele arătate, dér prudenta mă opresce de a ți-le spune.“

Am rugat pe *Quadrio*, ca să-mi resumeze în scrisu ceea ce mi-a relatat cu privire la *Dimitrie Brătianu*, spuindu-i, că pôte să tādăduiescă într'o di și lucrulu acesta, după cum a tādăduit proclamațiunea sa. Elu imi răspunse cu multă blândete: „Te-aș servi cu dragă inimă, copilulu meu, dér suntu ani, de când nu mai potu scrie, din cauza tremurăturii corpului și a brațelor, și deja suntu șese luni implinite, de când neînduplecata astmă mă ține pironitu pe acestu fotoliu, fără să-mi îngăduie unu minutu măcaru odihna patului. De voi putea, fi sigur, că te voi servi.“

Peste puține zile dela acestă convorbire, primii dela densusul (a doua di de Crăciun 1875) unu esemplaru din diarul „*Roma del Popolo*“, unu carnetu, avendu încaadrat fotografia lui și o scrisore olografă în cuprinderea următoare:

„Piaza St. Chiara, 42, Roma.

„Onorate asociat și frate*,

„Vă trimitu unu volumu din „*Roma*

*) Faceam parte dintr'o societate presi-

del *Popolo*“, fundat și dirigitu de G. Mazzini.

„Nr. 4, 5 și 6 din acestu diaru conțin (1871) vederile lui Mazzini asupra politicii internaționale a Italiei, când își va înțelege misiunea.

„Naturalmente se vorbește încă și despre Românii dela Dunăre. *Kossuth* nu voia să-i admită în *Comitetulu europen*, dér Mazzini insistă, și *Dimitrie Brătianu* reprezintă într'insulu pe Români, pe cari *Kossuth* îi numise: *copii găsiți*. (Trovetelli) ai lui *Mazzini*.

„Am cređutu, că veți afla plăcere și folosă a ceti scrisore lui Mazzini, și de aceea o și trimet. Studiați-o după plăcere.

Asociatul și fratele vostru
Maur *Quadrio*“.

Acestă scrisore este cea din urmă lucrare eșită din mâna lui *Quadrio*. Elu a murit după o lună și jumătate dela data ei. Tôte diarele din Italia: liberale, guvernamentale, democratice, republicane, cleri-

datu de *Quadrio*, pentru instituire de școli de sēră pentru adulți. În 1875 societatea avea 2 școle de adulți și 1 pentru micii ucenici.

cale, particulare și oficiale, au fostu de acord într'u a califica pe *Maurizio Quadrio*, prin necrológele lor, de celu mai superioru caracteru, ce a avut Italia în perioada unificării și constituirei sale actuale*).

Mazzini și cu *Quadrio*, cari au conlocuit și au corespondat ani întregi cu *Kossuth* — ne facu portretulu său. Plângă Ungurii în veciniciă pe marele lor patriotu, — care merită pôte să fiă plānsu de dēnsii, — dér istoria Romānilor va privi pururea în acestu dublu renegat, care din Slovacu s'a făcutu Maghiaru și din Maghiaru Italianu, pe unulu dintre cei mai aprigi dușmani ai neamului românescu.

B. C. Livianu.

P. S. Scisore lui *Quadrio* mai susu reproducă în traducțiune, o păstrăz că unu documentu istoric, și ori ce doritoru o pôte vedea la mine ori când va voi.

(„*Constituționalulu*“.)

*) Și la mórtea lui *Mazzini* și la mórtea lui *Quadrio*, *Kossuth* a fostu reprezentat prin fiu lui.

mai unul câte unul răsară. In fine s'a constituit curtea cu jurați; președinte Br. *Szentkereszthy*, judei votanți *Mikó* și *Nestor*; tâlmăciu: Dr. *Lehman*; notar: Dr. *Balázs*; acuzator public *Lászár Aurél*.

La sortirea juraților procurorul s'a folosit de dreptul de respingere, acuzării însă nu; așa procurorul și-a ales chiar după placul său pe jurați.

După-ce esamina naționalele acuzărilor, președintele sfătușe pe procuror să fie moderat (mésékelt), ér pe auditorul 'lu face atent să se abțină dela ori-ce manifestare a plăcerii sau neplăcerii; da apoi cetire actului de acuză.

In acest act se cuprinde „Aderența condamnaților noștri” tradusă pe ungurese și se dice, că prin ea autorul a agitat contra naționalității, pentru că laudă și preamărește pe nisele omeni judecați — și mai mult, spune, că-i urmăză câte-va milioane de Români. S'a isprăvit, finis Hungariae; așa-dér trebuie pedepsit autorul în înțelesul § 171 și 174 al Cod. pen. Ér d-lu Balteșu, care ca redactor și-a neglijat îngrijirea și atențiunea cuvenită, încă merită pedepsă.

D-lu Balteșu însărcinază cu apărarea sa pe d-lu Dr. Ilea, d-lu Bratu voiesce a se apăra și personalu. Asupra traducerii articolului încriminat acuzării n'au nici o observare. Urmază ascultarea acuzărilor.

Preș.: D-ta ai scris articolul cetit? (cătră d-lu Bratu). — Bratu: Eu l'am scris, eu l'am compus și eu l'am trimis „Tribunei”. — Preș.: Spre comunicare, ori ba? — Bratu: A fost voia redactorului. — Preș.: Ai scire, că acesta a apărut în „Tribuna”? (cătră d-lu Balteșu). — Balteșu: Am. — Preș.: primesci responsabilitatea pentru publicarea art. încriminat? — Balteșu: primesc. — Preș.: cum a sosit articolul la D-văstră? — Balteșu: de sigur prin poștă! — Procurorul (cătră Bratu): Cui ai voit să esprimi aderență: lui Popovici și Romanu, sau „Tribunei”? — Bratu: Credeam, că Popovici și Romanu vor fi în Sibiu. — Procurorul: De unde ați culesă expresiunile aceste? — Bratu: Din celelalte aderențe; am cetit „Tribuna” și „Fóia Poporului”.

Juratul Balogh se îndoesce în aceea, că d-lu Bratu ar sci ceti (!) — Lui Bratu i-se da „Tribuna” și cetesce sonor.

După-ce s'a convinsă „domnul acela”, președintele dădu apoi cuvântul procurorului.

Domnia-lui prinde a înșira expresiunile din adresă, cari mai ales îl supără. A amintit Replica și le-a improspătat juraților, că au fost judecați unanim a-tunci cei acuzati; d'apoi — întrăbă — pe aceia, pe cari legea îi declară de vinovați, trebuie urmați, trebuie adorați? Spune juraților, că § 174 e mai acomodat, în virtutea căruia trebuie osândit autorul articolului. Pe d-lu Balteșu e mănios de mult. Dice, că e instrument în mâna unor omeni. Cere să-lu pedepsască, ca pe responsabil pentru redactare.

Președintele apoi dădu cuvântul d-lui Simeon Bratu, care într'unu ton înalt și limbă românescă fluentă, dădu peste nas și reneșărilor, dér și celor ce se girază de mari patrioți.

Să rógă a-i permite on. tribunalu, să le desfășure pe scurt și vieța sa simplă, să vedă procurorul, cum elu nici nu scie, ce însemnă cuvântul *agitare*; să arete, cum noi dela opincar până la inteligența înaltă, Români toți suntem nemulțămii și adencu jigniți în libertatea noastră. Spune, cum până în etatea de 13 ani învățase în școla comunală; în etate de 13 ani își pierdu părinții, să făcu păcurar și ierna-véra pe munți între fiarele sălbătice petrecu vieța sa, îngrijindu-se și muncind pentru cei 5 copii ai săi. În etate de 34 de ani își deschise o mică prăvălie. Până în 1893 nici nu cetise foi. Înse mișcările de atunci, când tribunalul acesta a judecat pe acuzării în procesul Replicei, i-au mișcat inima, a compătimit și elu, ca întregu poporul, pe acesti nevinovați, și ca să supórte ei cu

atăt mai ușor această greutate, osendă aspră, i-a încurajat.

Fia siguri domni jurați, că avend elu o inimă nobilă românescă, decă vede în greutate, în necas pe cineva, fia acela Maghiar, Ţiganu, ori Jidovu — elu îl compătinesce, elu se alătură durerii lui. Elu s'a născut Român, Român va fi totdeauna, și ca Român voiesce să și moră! Cine nu-și iubesc limba sa maternă, este unu renegat, unu miserabil, care n'are nici simțu nici inimă, d. es. unu Maghiar, care se lapedă de națiunea sa, și uită de datorințele sale, nu l'ați declara de mișel și renegat? — Noi se nu ne alipim, se nu urmămu pe anteluptorii noștri, cari luptă pentru iubita lor națiune. . . ?

Nu l'ați declara d-vóstru martir naționalu pe acela, care totu își sacrifică pentru poporul său? — permiteți-ne, d-lor să compătimit și noi pe cei ce suferu: unu popor, care nu-și iubesc limba, națiunea lui, piere, și se amestecă în alte popóre; putere omenescă însă nu există pe totă suprafața pământului, care se ne despartă pe noi de limbă și națiune!!!

După acesta luă cuvântul d-lu Dr. G. Ilea. D-sa spune între altele, că naționalitatea maghiară, care abuzază de hegemonia țării, pórta luptă plină de ură în contra naționalității române.

Face apoi gravă imputare, că în lupta acesta folosesc și armele mărsave ale calumniării negre. Arată, cum Români sunt atacați în individualitatea lor națională. Căci la noi și-a pus de cuget naționalitatea maghiară — forțe neînsemnate la număr — se maghiarizeze; și idea acesta voiesce a-o împlini cu cerbicioșie. Și, Dómne, în ce stare tulburată'su lucrurile la noi!

Face apoi o mică asemănare între trecut și prezent. Astădi—dice—deosebirea e, că potestatea o exercită naționalitatea maghiară, și nu nobilimea. Și e cu mult mai mare pericolul, ce amenință dela mēdă-nopte.

A început să vorbescă apoi încă despre ceva, dér córda atinsă sună cam supărătoru în urechile patrioților, și președintele l'u intrerupse cu: *se vorbescă la obiectu*. Restrinsu fiindu în apărare, d-lu Ilea se mărginesce a demonstra juridice, cum procurorul numai visază, că e agitare, și că o scrisore, ca acesta, e imposibil a fi considerat de delict și pedepsit.

După vorbirea d-lui apărătoru, la care jurații în continuu erau atenți, președintele suspendă pe 10 minute pertractarea.

La órele 11 și $\frac{3}{4}$ se redeschide ședința și răspunde acuzărilor procurorului. Și sustinú întrú tóte acusa. Elu este neinduplecaveru; era indignat de expresiunea „naționalitate” a apărătorului; cu capul ridicat, cu voce aspră, scărțaitore, în vreme ce făcea gesturi grațioșe cu ambele-i mâni, declară: la „naționalitate” am de observat numai aceea, că națiunea maghiară, susținătoare de stat, nu e naționalitate, ci „națiune”. Apoi a sfērșit și s'a pus la locu.

In duplica sa d-lu apărătoru rēsturnă pe rēndu tóte frazele procurorului, ne ajungându însă se-i răspundă pentru „naționalitate” și „Replică”, căci președintele sună clopoțelul, dicendú, că nu póte aduce înainte acusa procurorului său altă casu.

D-lu Dr. Ilea la aceste declara, că e silitu a renunța la apărare (murmur).

Statorindu-se speșele: 6 fl. 89 cr. plus 23 fl. 66 cr., președintele reasumază apărarea, acusa, și la $\frac{1}{2}$ jurații se retragú spre a aduce verdictu.

Amendoi acuzării au fost declarați unanimu de vinovați. Și așa d-lu Simeon Bratu a fost pedepsit cu 100 fl. amendă în bani, sau 20 zile arest, ér d-lu Andreiu Balteșu 60 fl. sau 6 zile temniță ordinară. Pe lângă aceste din cautiunea „Tribunei” 300 fl. vor fi confiscați, ér sentința tribunalului are să fie publicată în fruntea foii în limba maghiară.

Finea pertractării la 1 óră p. m.

Aleco.

Intempinare.

La corespondența apărută în nr. 55 alu fóiei noastre sub titlul „simplote bolnăvicioșe”, primim urmă-

tórea intimpinare caracteristică, pe care o publicăm deocamdată fără de nici unu comentaru:

Beiușu, 26 Martie 1884.

Stimate D-le Redactoru! Indemnati singuru numai din considerația, ce nutrescu față de numeroșii mei cunoscuți și prietini, cari voru fi cetind „Gazeta”, se nu fia induși în eróre nici pe unu moment, grăbesc a-ți cere ospitalitatea pentru următoarele orduri, ca răspuns la binevenitul atacu, ce mi-s'a făcutu în nr. 55 alu „Gazetei” prin unu X din Oradea-Mare.

Nu vreu să reflectez la apetiările generale ale lui X despre preținsele stări bolnăvicioșe din Beiușu, nu; pentru-că nu mé simtu îndreptățitu a mé impune de judecatoru într'o causă, din care n'am prileju a face studiu seriosu. Voru fi, dēu, în unele vizuine și spelunce și stări bolnăvicioșe, dér asigurazu pe X, că nici eu, nici alți colegi de calibrul meu, nu contribuim la alimentarea acelor stări. Caută cauza în alte părți, că la noi n'ai norocu! Trecu la casul de pricină.

Inainte de tóte constatezu, că la convenirea din 27 Fauru amu participatu, afară de stăpanul casei și onor. sa familia, directorul gimn., șapte profesori gimn., medicul opidanu cu familia, unu silvanistu domnalu român, protosilvanistu domnalu (maghiaru), unu practicant silvanal (rusu) și provisorul economicu rurale alu dominiului (maghiaru) cu familia. Acești trei din urmă nu sciu romănesce; prin urmare n'a fostu numai unu Maghiaru.

E faptu, că am toastatu în limba maghiară pentru directorul gimn., dér vorbirea mea în întregu cuprinsul ei a fost de așa natură, încatu aceea a fostu adresată numai amintitoru óșpeți maghiari și nu colegilor; tema, despre care am vorbitu, a interesat în prima linia pe óșpetii maghiari, și numai în alu doilea rēndu pe colegi, despre cari din capul locului am presupusu, că consimțesc, ba chiar trebuie să consimțescă cu conținutul toastului meu; — deci ca se fia bine înțelesu (pe ce am pus mare pondu), și se nu-mi scape nici măcaru unu cuvēntu — a trebuit să vorbesc în limba maghiară. Motivele, cari m'au indemnatu a mé usa de binevenitul prileju, sunt forțe momentóșe, dér deocamdată nu pot servi de obiectu alu discutiunii publice; am însă témă temeinică, că nu peste multu o să aveți cunoscință despre ele!

Amintescu în trecut, că și alți au vorbitu acolo în limba maghiară (dér cum se se înțelegă într'o societate mixtă, în care unii de felu nu pricepu vorba romănescă?) și totuși X se ocupă numai cu mine. N'ai fi scrisu nici o iotă d-le X, decă-i fi pututu participa și d-ta la aceea petrecere animată, pentru-că te-ai fi convinsu din propria intuițiune, că nu subversază causă; te dóre însă réu, că n'ai fostu invitat! Hinc illae lacrimae despre stările bolnăvicioșe!...

Apoi ar fi forțe fatalu și tristu pentru mine, decă în etatea mea ar trebui să mé conformez după sfaturile óre-cuiva în atitudine mea politică și socială. Am și eu directiva mea bine precisată, aceea o urmez fără să privescu, că óre placeți d-tale d-le x, ori ba? Te rogú să iei la cunoscință, că nu sunt nici lingușitoru, nici imbulzitoru, dér nici streberu!...

D-lu x nu se îndestulesce cu cestiuni principiare, ci deviază, și cu o amabilitate demnă de tótă lauda, imi face unele trăsături biografice. Referitoru la aceste fia-mi permis să observu:

1) Da, am fostu notarú cercualu 7 ani, petrecuți în cinste, (însé iuristu abs., cu 2 esame fundam. eximio modo, vice-notarú cottens onor.) sunt mândru, că am fostu notarú, și din notarú m'am pututu face profesor! Credú, că acesta pentru mine este o necontestaveră vrednicie. Încerce d-lu x a se face notarú, decă póte, sau se facă din altu notarú cerc. profesorú gimnasialu!...

2) Că am fostu teologu moralistu (nu vrei a dice privatistu); da, am absolvatu Sf. teologiă pe cale privată, am făcutu esame *din tóte studiile teologice* la facultatea teol. din Blășiu, și acestu forú competentu, pe basa răspunsurilor mele, m'a emanatu absoluturiu în tótă regula și numai după aceea am primitu S. ordú alu preoției din bine-cuvēntatele mâni ale Escel. Sale Mihailu Pavelu.

Apoi ori am fostu notarú și moralistu, ori ba, aceea nu împórtă d-le x, ci aceea, că óre corēspundú chiamării profesoreale, am óre recerutele aptitudini în postul meu de prof. sau ba? La aceste întrebări răspundú de serviciu deja de 10 ani și cu măgulitórele recunoscințe ale superiorității mele, ér nu cu zefleméua d-tale.

În sfērșitú sunt denunțatu, cându mi se impută, că la 1888 în incușițiunea din prilejul stégului, dintre toți profesorii

gimn. comisarul guvern. n'a luatú la interogatoru pe nici unu profesorú, afară de mine. Apoi ce probezi prin această denunțare? Avut'am eu facultatea a da directivă comisarului? Că ce am fasionatú? înrebă de comisarú, pentru-că cu mine n'a luatú protocolu, prin urmare nu mi-am iscalit numele la nici unu act de investigațiune. Înse după interogatoriu numai decatu am referatú *din cuvēntu în cuvēntu* acelora, pe cari i-a privitu și interesatú!...

Terminezú cu modesta întrebare: este permisú unui omu cultu a se ocupa cu afacerile private ale unei familii cinstite? Este consultu a da publicității lucruri cu caracteru de totulu privatú? Permite óre bunulu simtu a se publica „evenimentele din unu cercu casnicu”?... Judece onoratulu publicu cetitoru! Eu nu facu nici unu comentaru!...

Cu tonulu tendențiosu, și cu personalitățile grosolane, făcute la adresa mea, nu mé ocupú, *pentru-că cu surugii nu mé măn-jescú*.

Traianu I. Farkas.
prof. gimn.

ULTIME SCIRI.

Cu privire la afacerea arborării stégului negru pe reședința episcopescă din Oradea-mare, despre care vorbim mai sus, mai primiram cu posta de ađi ca întregire următoarele importante informațiuni:

„Eiscopulu Pavelu a scrisu doue epistole din Slatina, ca se se retragú stégulu negru pentru Kossuth, apoi a trimesú și o telegramă, ér sfetnicii kossuthiști și pururea oportuniști au alergat cu telegrama la fișpanulu, care de sine se înțelege, că le-a datú sfatul, se nu depărteze stégulu.”

„E de însemnatu, că pe locuința celorlalți doi consilieri intimi din Oradea (cardinalulu Schlauch și fostul fișpanu Dory) n'a fost arboratú stégú de doliu, pe când pe reședința episcopului român, care astă-vară tu bombardată cântându-se hora un-gurască: „Kossuth Lajos azt üzente,” a fáltăitú flamura de doliu pentru Kossuth timpú de doue săptămâni aproape.”

„O tempora, o mores!”

NECROLOGU. Ionu Gallu, protopopu gr. cat. alu tractului Șiamșodú și parochu în Supurul de Josu, după unu scurtu morbu, împreunatu cu grele suferințe, provēdu cu santele sacramente ale muribunților, în anul alu 64-lea alu vieții și 36-lea alu preoției, în 28 Martie a. c., la 2 óre din nópte, și-a datú nobilulu sufletu în mânele Creatorului. Rēmășițele pământesci ale fericitului în Domnul se voru așeđa în cimiteriulu bisericei gr. cat. din Supurul de sus, în 30 Martie a. c. la 10 óre a. m.

Cornelia și Emilia ca fice; Eleonora Farcău, Niceforu, Ionu, Otilia și Augustinu Ossianu ca nepoți; Florianu Gallu ca frate; Ionu Farcău, preotú gr. cat. în Corondú și Augustinu Ossianu, cooperatoru în Supurul de sus, ca gineri.

Fia-i țărēna ușoră și memoria bine-cuvēntată!

DIVERSE.

Vinurile favorite ale diferitelor personaje. Ađi când cestiunea vinurilor este, cum amu dice, la ordinea țilei, găsim unele particularități curioșe asupra vinurilor favorite ale ómeniloru iluștri. Lui Friericu celú Mare îi plăcea mai multu vinulu de Tokay; lui Napoleonu I, vinulu de Chambertin; lui Petru celú Mare, Madera; cardinalulu de Richelieu, vinulu român de Drăgășani, nepotulu său, mareșalulu, vinulu de Medoc; Rubens nu bea nici odată de cătu Marsala; Jean Bart stima ca pe celú mai bunu dintre vinuri pe acela de Beaune; Rabelais, celú de Chablis; mareșalulu de Saxonia, Șampania; Cromwel nu bea de cătu vinulu așa numitú „Malvasia”; Talleyrand, bea Chateau Margot; Humboldt, Santerne; lui Balzac nu îi plăcea de cătu Vouvray; lui Goethe, Joanisberg; lordu Byron, Oporto; lui Carol V, Alicante; lui Franciscu I, Xeres și lui Enricu IV îi plăcea doue feluri de vinuri, celú de Suresnes și celú de Odobesti.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu: Gregoriu Maiorú.

Cursul la bursa din Viena.
Diu 4 April 1894.

Table with 3 columns: Item, Price, and Unit. Includes items like Renta ung. de aur, Impr. cail fer. ung., etc.

Cursul pietei Braşov.
Diu 5 April 1894.

Table with 3 columns: Item, Price, and Unit. Includes items like Banonote rom., Argint român., etc.

Anunciuri

(insertiuni şi reclame)

Suntă a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anuiciu mai mult de odată se face scădemētū, care cresce cu câtū publicarea se face mai de multe-ori.

Administraţiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū cumpēra în librăria Nicolae Ciureu.

„BISTRITIANA“ institutū de creditū şi economii, în Bistriţa.

Convocare.

Pe baza conclusiunii subsemnatei direcţiunii din 31 Martie a. c. Nr. 455, se convocă prin acēsta a VII-a adunare generală ordinară a institutiunii de creditū şi economii „Bistriţiana.”

Obiectele pertractării suntū:

1. Raportulū direcţiunii şi alū comitetului de revisiune, apoi cu acēsta

statorirea dividendei pe anulū de gestiune 1893 şi in genere împărţirea profitului curatū.

2. Alegerea unui membru în direcţiune în loculū celui ce conform § 34 din statute va fi sortatū, eventualū realegerea acelaia.

3. Alegerea alorū trei membri în comitetulū de revisiune, eventualū realegerea celorū de până acumū.

4. Debaterea şi deciderea asupra proiectului de statutū propusū prin direcţiune în privinţa creării unui fondū de pensiune pentru funcţionarii institutiunii Bistriţiana.

5. Dispunerea asupra sumei de 90 fl. v. a. votată deja spre scopuri filantropice, fată de care nu s'au implinită condiţiunile recerute.

6. Cestiunea urcării capitalului acţionariū prin emiterea de acţii nouē.

7. Alte propunerī, cā s'ar mai face.

Direcţiunea institutiunii de creditū şi economii „Bistriţiana.”

Bistriţa, în 31 Martie 1894.

Danila Lica, m. p. dir. esec.

Active.

A) CONTULŪ BILANŢULUI.

Passive.

Table with 4 columns: Item, fl., cr., and another column. Includes items like Cassa, Cambii de bancă, Imprumute, etc.

Debit.

B) CONTULŪ de PROFITE şi PERDERI.

Credit.

Table with 4 columns: Item, fl., cr., and another column. Includes items like Interese, Spese, Contribuţiune, etc.

Bistriţa, în 23 Martie 1894.

Alexandru Silaşi m. p., Danila Lica m. p., Stefanu Porutiu m. p., Leon Monasterian m. p., preşedinte, direct. esec. cassariu, comptabil.

Subsemnatulū comitetū amū esaminatū conturile presente şi le-amū afatū în deplină regulă.

Comitetulū de supraveghiare:

Iosifū Lissai m. p., Archedim Candale m. p., Pamfilu Grapini m. p.

Cumpără la Schmied şi nu la Schmiedel. (Este unū proverbū.)

Acestū proverbū se potriveşte la stabilimentulū meu celū mare, care cumpără cantităţi mari de marfuri, avēndū cheltuieli puţine potū vinde şi etfine.

Mostre atragētore pentru muşterii privaţi gratis şi franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vedutū până acum, pentru eroitori, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian şi Dosking pentru onoratulū clerū stofe preserise, pentru uniformele funcţionarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree-uri, postavuri pentru biliarde şi mese de jocū, loden obicnuitū şi impermeabilū pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălatū, pleduri de voiajū dela fl. 4—14 etc.

Cine voiesce a cumpēra postavuri etfine, solide, trainice, din lână curatā, ér nu sdrenţe etfine carū nu preţescū nicī câtū cusutulū croitorului, sē se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester, Austriei.)

Depositū permanentū de postavuri peste 1/2 millioē florini.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondenta în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă şi englesă.

355,17—24.

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Trenulū de persoane: 8 ore dimineţa. Trenulū accel.: 2 ore 9 min. după am. Trenulū mixtū: 10 ore 25 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenulū accel.: 2 ore 18 min. după am. Trenulū mixtū: 7 ore 1 minute sēra. Trenulū accel.: 10 ore 17 minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Braşov.

Trenulū mixtū: 6 ore 10 min. dimineţa. Trenulū mixtū: 1 oră 14 min. după am.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenulū de persoane: 8 ore 18 min. dim. Trenulū mixtū: 1 oră 49 min. după am. Trenulū mixtū: 6 ore 56 min. sēra.

Plecarea trenurilor din Braşov:

1. Dela Braşov la Pesta

Trenulū mixtū: 5 ore 10 min. dimineţa. Trenulū accel.: 2 ore 45 min. după am. Trenulū de persoane: 7 ore 43 min. sēra.

2. Dela Braşov la Bucuresci:

Trenulū accel.: 5 ore 15 minute dim. Trenulū mixtū: 11 ore înainte de amēql. Trenulū accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zērnesci:

Trenulū mixtū: 9 ore 5 min. dimineţa. Trenulū mixtū: 4 ore 55 min. după am.

Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenulū de persoane: 5 ore 46 min. dim. Trenulū mixtū: 8 ore 50 minute a. m. Trenulū mixtū: 3 ore 10 min. după am.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decā fiecare cutiā este provēdūtā cu marca de apērare a lui A. Moll şi cu subscrierea sa.

Prin efectulū de leuire durabilū alū Prafurilorū-Seidlitz de A. Moll în contra greutăţilor celorū mai cerbice la stomachū şi pântece, în contra cărceilorū şi acrelei la stomachū, constipaţiunei cronice, suferinţei de ficatū, congestiunei de sânge, haemorrhoidelorū şi a celorū mai diferite bēle femeesci a luatū acestū medicamentū de casā o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decēni incoē.—Preţulū unei cutii originale sigillate 1 fl. v. a.

Falsificaţiile se vorū urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein şi sare a lui Moll.

Veritabilū numai, decā fiecare sticlă este provēdūtā cu marca de scutire şi cu plumbulū lui A. Moll.

Franzbranntwein-ulū şi sarea este forţe bine cunoscutā ca unū remediu popularū cu deosebire prin trasū (frotatū) alinā durerile de goldinā şi reumatismū şi a altorū urmări de rēcēlā Preţulū unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebuiţarea dīlnicā, cu deosebire importantā pentru copii de orf-ce etate şi adultū, asigurēzā cēstā apă de gurā conservarea sântōsā şi mai departe a dīnţilor. Preţulū sticlei provēdute cu marca de apērare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistulū A. MOLL,

c. şi r. furnisorū alū curţii imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciā se efectuēzā dīlnicū prin rambursā postalā.

La deposite se se cērā anumitū preparatele provēdute cu iscālătura şi marca de apērare a lui A. MOLL.

Deposite în Braşov: la d-nii farmacişti Ferd. Jekelius, Victorū Roth, Fr. Kellern şi Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoşil, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger. 404—3.

AVISU!

Prenumeraţiunile la Gazeta Transilvaniei se potū face şi reinnoi ori şi când dela 1-ma şi 15 a fie-carei luni.

Domnii abonaţi sē binevoiască a arāta în deosebī, când voiescū ca espedarea sē li-se facā după stilulū nou.

Domnii, cā se abonezā dia nou, sē binevoiască a scrie adresa lāmuritū şi sē arate şi posta ultimā.

Administraţ. „Gaz. Trans.”